

РЕШЕНИЕ

№116

гр. Перник, 02 април 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и седми март, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №85 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Митница „Столична“ против решение №847/02.11.2012 г. на Районен съд - Перник, I наказ. състав, постановено по НАХД №1028 по описа на съда за 2012 г. в частта, с която е отменено НП №185/24.04.2012 г., издадено от Началник Митница „Столична“ срещу А.Б.С. *** за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), като и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и постановено при неправилно тълкуване и прилагане на ЗАНН - касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и постанови друг, с който процесното НП да бъде потвърдено в отменената му част. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата А.Б.С.*** се явява лично. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение за основателност на касационната жалба поради липса на предпоставки за преквалификация на нарушението и предлага отмяна на първоинстанционното решение в атакуваната му част.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка със сочените касационни основания за обжалване.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и след извършен цялостен преглед за

законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Решението на районен съд Перник е валидно. Обективизирано е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличният съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, както и във връзка с позицията на жалбоподателя касационният съд намира следното:

За да постанови атакуваното решение Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно, че на 27.10.2011 г. в гр. Перник, при извършена в присъствието на А.С. проверка от служители на сектор „ПИП“ към ОД на МВР – Перник в обект – детски ясли в гр. Перник, в шкаф на втория етаж в сградата са намерени и иззети акцизни стоки – 23 кутии цигари без задължителен бандерол за платен акциз. Съставен е констативен протокол, подписан от лицето А.С., която в забележка вписва, че цигарите са нейни. Изпратено е писмо от ОД на МВР – Перник до митническите органи за образуване на административнонаказателно производство срещу С.***. Така на 31.01.2012 г. на А.С.*** е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и че актовете обективизирали го са издадени от компетентни органи и при съобразяване с изискванията на закона. При разглеждане на спора в неговото същество, вмененото на С.*** административно нарушение е прието за безспорно доказано, като съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено от лицето посочено за нарушител, предвид което е направено заключение, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на А.С.*** за нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС. Въпреки този си извод обаче решаващият състав на Районен съд – Перник е постановил, че в административнонаказателното производство е приложен неправилно материалния закон с отказа нарушението да се квалифицира като маловажно както от актосъставителя по реда на чл. 126б от ЗАДС, така и от административнонаказващия орган (АНО) по реда на чл. 28 от ЗАНН, тъй като предпоставки за това са били налице. На основание тези си изводи районният съд е отменил процесното НП в частта във връзка с ангажираната административнонаказателна отговорност.

Позицията на първата съдебна инстанция се споделя от касационният съд, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия съдебен състав за неправилно приложен материалния закон, предвид отказа в административнонаказателното производство да се приложи закон за маловажно нарушение. Предвид наличието на разпоредба в

специален закон, какъвто се явява ЗАДС спрямо ЗАНН, подлежащо на обсъждане за маловажност на деянието е било неприлагането на чл. 126б от ЗАДС от страна на актосъставителя и респективно прилагането на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН от АНО, който мотивирано е отказал да стори това. Касационният състав не приема тезата на жалбоподателя за неправилно приложение на материалния закон от страна на районния съд. Нормата на чл. 126б от ЗАДС препраща към разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, която предвижда възможност „за маловажни случаи на административни нарушения, когато това е предвидено в закон“, контролните органи да налагат глоба на местонарушението. Контролните органи, при наличие на съответните предпоставки са могли да приложат чл. 123, ал. 1 от ЗАДС във вр. с чл. 126б от ЗАДС. Административнонаказващият орган на свой ред преди да се произнесе по преписката, след извършването на проверка на основание чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и при наличието на предпоставки за маловажност на деянието е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН като освободи нарушителя от налагане на административно наказание.

Към датата на извършване и установяване на процесното нарушение всеки конкретен случай е следвало да се преценява на база на установените факти и обстоятелства, като размерът на неплатения акциз е една от предпоставките за преценка заедно със степен на обществена опасност, качество на нарушителя, вид, количество и стойност на стоките – предмет на нарушението. Към датата на извършване на нарушението и неговото установяване действащ е бил ЗАДС в редакцията му от ДВ бр. 35 от 03.05.2011 г. Към този момент ал. 2 на специалния чл. 126б от ЗАДС, регламентираща кои са маловажните случаи по ал. 1 на с. чл. посредством въвеждане на единствен критерий за маловажност – двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението да не надвишава 50 лв., не съществува. Но преценката на районния съд за маловажност на нарушението, обоснована и със стойността на дължимия и неплатен акциз, е съответна на последвалото законодателно уреждане на критерия за маловажност. Съдът споделя тезата, че действащия към момента на извършване на нарушението ЗАДС се явява по-благоприятен за нарушителя приложим закон, изменен преди влизане в сила на процесното НП от гледна точка на двойния размер на дължимия акциз, с поставена горна граница от 50 лв., тъй като в случая същия е 80.19 лв., поради което новата редакция е неприложима. Правилна е преценката на първата съдебна инстанция за маловажност на процесното нарушение, базирана на размера на неплатения акциз, която е около предвидения такъв в последвалото законодателно разрешение, но и преценка, основана на съвкупността от други обстоятелства. За пълнота на решението ще се отбележи, че за касационния съд фактът на откриване на акцизни стоки в шкаф, намиращ се в обект, който не може да бъде свързан на законово основание с наказаното лице, въпреки признало факта на държане на стоките, не е бил достатъчен за ангажиране на административнонаказателна отговорност само на база самопризнанията на С.***. Последвалото възражение срещу съставения акт за нарушението, подписано от още 11 (единадесет) лица, декларирали вярност на съдържанието на

възражението, в което се съдържат данни за факт на държане на 23 кутии цигари от повече лица е било индикация за АНО да извърши допълнително разследване на спорните обстоятелства преди да издаде НП и още по-силно основание да приложи чл. 28 от ЗАНН. Административнонаказващият орган не е извършил необходимата проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН (независимо от посочването в НП) във връзка с така споменатите обстоятелства и като резултат е приложил неправилно материалния закон. Тезата в жалбата за високата обществена опасност на нарушения от този вид, закрепена чрез предвиден минимален размер на санкцията даже и в случаи на незначителна стойност на дължимия акциз не се споделя от съда. Извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на нарушение по чл. 126 от ЗАДС, предвид своята малозначителност е с явно ниска степен на обществена опасност. Законодателят безспорно е отчел характера и спецификата на извършваните нарушения на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, включвайки ги в изключението на чл. 126б от ЗАДС, като е предвидил възможни случаи на маловажни нарушения и на чл. 123, ал. 1 от ЗАДС, въпреки липсата на прецизиране на критерия за маловажност към момента на извършване на процесното нарушение.

Предвид горните мотиви, касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №847/02.11.2012 г. на Районен съд – Перник, I наказ. състав, постановено по НАХД №1028 по описа на съда за 2012 г. В ЧАСТТА, с която е отменено НП №185/24.04.2012 г. издадено от Началник Митница „Столична“ срещу А.Б.С. *** за нарушение и на основание чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), с определено да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:

1./п/

2./п/